

[Bindslev.]

gjorde det, var det, fordi man kom til at staa over for Foreninger, med hvem man kunde kontrahere, og under Omstændigheder, hvor disse Foreninger tillige paatog sig Ansvar for, hvad der maatte ske, saaledes at Statsbanerne var uden Ansvar. Det er mig umuligt at begribe, hvorfor Statsbanerne ikke straks kunde sige: Vi er villige til at udlaae vore Baade, hvis vi staar over for bestemte Organisationer, og paa det Vilkaar — som altsaa senere blev opfyldt —, at Ansvar for bliver lagt fra Statsbanerne over paa Fiskerforeningerne. Det gjorde man ikke, man vendte den kolde Skulder til og lod disse dygtige og modige Mænd selv klare sig med det Materiel, der stod til deres egen Raadighed.

Nu lukker jeg ikke Øjnene for de Synspunkter, som kan have bestemt Statsbanernes Holdning, men jeg kan ikke lade være at paapege, at selve den Omstændighed, at man paa et senere Tidspunkt faktisk indvilgede i at udlaae Baadene, nødvendigvis maatte indebære en Erkendelse af, at dette Udlaan kunde og burde have fundet Sted allerede fra første Begyndelse. Det er jo saadan med en Forespørgsel som denne, der kommer adskillige Dage efter, at den er fremsat, og paa et Tidspunkt, hvor man vel tør haabe, at den for indeværende Vinter ingen Interesse vil faa fremefter, at der kun kan blive Tale om en Konstatering af de historiske Kendsgerninger, men der maa vel i selve Forespørgselsens Mening og i dens Besvarelse ogsaa ligge dette, at de Fejl, der er begaaet, vil man ikke begaa i Fremtiden. Derfor vil jeg allerede paa nærværende Tidspunkt fastslaa, at Statsbanerne har erkendt det rimelige i at udlaae Isbaade til Korsør- og Nyborgfiskerne under de Vilkaar, som det nu skete, og jeg henstiller, at man fremtidig under tilsvarende Forhold fra første Færd viser Forstaaelse over for disse Mennesker, hvis man ikke selv vil paatage sig de Isbaadstransporter, der er Tale om.

Erik Eriksen: Ogsaa jeg kan bifalde, at det Problem, der her er rejst, har faaet en grundig og alsidig Behandling. Alligevel er der et Par Bemærkninger, jeg gerne vil gøre.

At Isvinteren skabte Vanskeligheder for Trafikken mellem Landsdelene, er i sig selv en saare naturlig Sag, men Spørgsmaalet bliver, om Regeringen, og det vil i dette Tilfælde sige den højtærede Trafikminister, har bifaldet eller kan bifalde alle de Dispositioner, der er blevet truffet. Ministeren har redegjort for en hel Del af dem, og jeg skal

ved denne Lejlighed kun fremdrage et enkelt Forhold, nemlig Flyvetrafikken.

Jeg kan aldeles ikke underskrive den Anerkendelse, som Ministeren og i endnu højere Grad det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen følte Trang til at yde Det danske Luftfartsselskab. Vi har nemlig paa Flyvetraffikkens Omraade oplevet det meget mærkelige Forhold, at en bestemt Landsdels Interesser i lang Tid blev helt tilsidesat til Fordel for andre. Den højtærede Minister kan næppe være i Tvivl om, at jeg her tænker paa Vestjylland, paa Flyvetrafikken paa Esbjerg. Sagen er den, at først i den allersidste Del af Isvinteren opnaaede denne Landsdel ganske lidt af den Naadens Sol, der udstraaler fra Autoriteterne. Medens Flyvning foregik baade til Marslev og til Aalborg, var det trods mange Henvendelser ikke muligt at faa Autoriteterne — og det vil i dette Tilfælde sige Det danske Luftfartsselskab — til overhovedet at interessere sig for Vestjylland, og Postbesørgelsen kom ud for urimelige Forsinkelser, saaledes at man endogsaa maatte paabegynde privat Postflyvning fra Esbjerg. For en Fuldstændigheds Skyld skal jeg kun tilføje, at der naturligvis ogsaa var stor Interesse for Passagerflyvning. Den store Efterspørgsel efter Flyvebilleter taler i saa Henseende sit eget Sprog.

Jeg vil mene, at enhver, der ser blot en lille Smule praktisk paa Tingene, maa indrømme, at det eneste naturlige og rationelle havde været, om man, straks da Flyvningerne begyndte, havde ladet Maskinerne gaa ogsaa til Esbjerg med Mellemlandning i Marslev. Det er meget betydelige økonomiske Ofre, der er ydet for at faa en Lufthavn i Esbjerg, og derfor maa man ogsaa forstaa, at det vækker ikke alene Forundring, men ogsaa berettiget Misfornøjelse, hvis det Indtryk faar Lov til at fæstne sig, at f. Eks. Aalborg i særlig Grad synes at være foretrukket, idet denne By paa et Tidspunkt, hvor der ingen Flyvning var paa Esbjerg, ikke fik een, men to Maskiner stillet til Raadighed for Post- og Passagerflyvning.

For at sige det meget mildt: Luftfartsselskabet har ikke været absolut heldigt med Tilrettelægningen af denne Vinters Trafikflyvning. Det er paavist, at flere Gange, naar Flyvningen til Aalborg og Marslev har været afbrudt, har man end ikke gjort sig den Ulejlighed at undersøge Landingsmulighederne i Esbjerg. Det er ogsaa sket, at Maskiner, der svævede ude over Marslevs Snemarker og ikke kunde lande, blev dirigeret tilbage til København, skønt Flyvepladsen i Esbjerg laa i klart